

7. Водна Рамкова Директиви ЄС 2000/60/ЄС [Електронний ресурс] // Сайт Дніпровсько-Прутського басейнового управління водних ресурсів. – Режим доступу: <http://dpbuvr.gov.ua>.

8. Про промислові викиди (інтегроване запобігання та контроль забруднення): Директива 2010/75/ЄС Європейського Парламенту та Ради від 24 листопада 2010 року [Електронний ресурс]. - Режим доступу: old.minjust.gov.ua/file/33301.docx.

Малюкова І. Р.
*студентка 2 курсу СО «Магістр»
Донецького національного університету
імені Василя Стуса, м. Вінниця, Україна*

ЩОДО ОСОБЛИВОСТЕЙ УКЛАДАННЯ СУБ'ЄКТАМИ ГОСПОДАРЮВАННЯ ДОГОВОРІВ ЕКОЛОГІЧНОГО ЛІЗИНГУ

Досягнення сталого розвитку вимагає економічно й екологічно ефективного виробництва. Саме тому головними стратегічними цілями розвитку держави можуть бути екологізація виробництва та всієї системи господарювання. Сьогодні опрацювання нової концепції впровадження та розвитку екологічно чистого виробництва, екологізації всієї економічної системи держави у принципово нових умовах функціонування економіки стає по суті одним з основних завдань які постали перед економікою України.

Разом з тим процес екологізація, який здійснюється через систему організаційних заходів та інноваційних процесів не тільки передбачає кардинальне перетворення технологій виробництва на основі вироблення певних стратегій, а й потребує вкладення значних обсягів фінансових ресурсів, обмеження кількості яких виступає головним стримуючим фактором покращення екологічної ситуації.

Одним з шляхів розв'язання вказаної проблеми є використання механізмів кредитування та інвестування до яких можна віднести лізинг. За допомогою використання лізингу у сфері природокористування можна

досягти не тільки зниження деструктивного впливу на довкілля, а й досягнути позитивних економічних результатів, на що неодноразово було вказано в роботах науковців економістів [1].

Вищевказане стало підставою введення такого поняття як «екологічний лізинг», визначальною ознакою якого є наявність такого елемента як екологічність об'єкта лізингу. Так, наприклад, В. М. Борнос, пропонує розглядати екологічний лізинг як лізингову угоду, яка, перш за все, спрямована на інвестування лізингодавцем фінансових ресурсів в обладнання, технології, рухоме та нерухоме майно, які забезпечують усунення або зменшення екодеструктивного впливу діяльності людини [2].

Приймаючи за основу такий підхід, можна зробити висновок, що перевірка та підтвердження «екологічності» об'єкта лізингу стає необхідним етапом при укладанні договору екологічного лізингу. До таких показників, слід віднести екологічну безпечність, тобто його конструкція, матеріали з яких він вироблений не завдають шкоди навколишньому середовищу в процесі його використання, транспортування або зберігання. Крім цього, серед показників екологічності об'єкта лізингу можна віднести покращання використання природних ресурсів у результаті виконання об'єктом основної функції (наприклад, щодо устаткування для переробки деревини).

Таким чином, можна зробити висновок, що порядок укладання лізингового договору предметом якого є об'єкт, який повинен мати певні екологічні показники, відрізняється від загального порядку договору укладання лізингу, оскільки передбачає оцінку екологічності об'єкта лізингу.

Також слід підкреслити, що укладання договору лізингу, який відноситься до сфери екологічного лізингу, передбачає розширення кола учасників лізингової операції. Як показує досвід інших країн оцінка екологічності об'єкта конкретної лізингової угоди може проводитися як лізингодавцями, так і спеціальними організаціями, асоціаціями. Так, наприклад, у США споруди, які було побудовано або перероблено із

врахуванням екологічного фактору, за бажанням власника підлягають сертифікації.

Крім організацій сертифікації та оцінки об'єкта лізингу, до непрямих учасників лізингового договору можна віднести екологічні фонди, які можуть забезпечувати фінансування екологічного лізингу. Лізингодавець може отримувати фінансові ресурси на умовах кредиту від екологічного фонду, або екологічний фонд може виступати при укладанні угоди у якості лізингодавця. Прикладом, може слугувати умови кредиту «Еко–енергія», який надається на придбання та встановлення сонячних енергетичних станцій банком «Укргазбанк».

Основні положення, які регулюють порядок укладання лізингового договору визначаються нормами Господарського кодексу України [3], та Закону України «Про фінансовий лізинг» [4]. Згідно загального правила встановленого у ст.180 ГК України, господарський договір вважається укладеним, якщо між сторонами у передбаченій законом порядку та формі досягнуто згоди щодо усіх істотних умов. Таким чином, при аналізі питання порядку укладання договору лізингу суб'єктами господарювання передусім слід враховувати загальні вимоги щодо порядку та формі, у якій було досягнуто згоди щодо істотних умов цього виду господарського договору. Крім цього, відповідно до Закону України «Про фінансовий лізинг» предметом договору лізингу може бути неспоживча річ, визначена індивідуальними ознаками та віднесена відповідно до законодавства до основних фондів.

З урахуванням вимог вказаних нормативно – правових актів, пропонується у ч. 2 ст. 6 Закону України «Про фінансовий лізинг» уточнити, що істотною умовою договору лізингу є умова про ціну (розмір та склад лізингових платежів). При цьому, на рівні спеціального законодавства, а саме, у Законі України «Про фінансовий лізинг» має бути чітко зазначено, що в складі лізингових платежів обов'язково розкриваються витрати лізингодавця на оцінку екологічності об'єкта лізингу придбання предмета лізингу і плата за користування ним.

Уявляється, що реалізація вищевказаної пропозиції дозволить не тільки позитивно вплинути на практику укладання лізингових договорів об'єктом яких є рухоме та нерухоме майно, яке забезпечують усунення або зменшення екодеструктивного впливу діяльності людини, а й буде у значній мірі сприяти розвитку екологічного лізингу в цілому.

Література:

1. Підготовка та проведення лізингових операцій у сфері екології. Практичні рекомендації / Сосюрко Ю. В., Жуйков В. Я., Золотарьова В. С. – Київ: Аверс, 2000. – 215 с.
2. Боронос В. М. Екологічний лізинг: сутність, структура, напрями розвитку / В. М. Боронос., Ю. М. Шкодкіна // Вісник СумДУ, серія Економіка, 2010. – № 1. – С.115–119.
3. Господарський кодекс України від 16 січня 2003 р. № 436 // Відомості Верховної Ради України. – 2003. – № 18, 19–20, 21–22. – Ст. 144.
4. Про фінансовий лізинг: Закон України від 16 грудня 1997 р. // Відомості Верховної Ради України. – 1998. – № 16. – Ст. 68. – (зі змін. та допов.).

Мартинюк О. В.

*кандидат юридичних наук, доцент кафедри теорії та історії держави і права та адміністративного права
Донецького національного університету
імені Василя Стуса, м. Вінниця, Україна*

МІСЦЕ ЕКОЛОГІЧНИХ ПРАВ ЛЮДИНИ У СИСТЕМІ КОНСТИТУЦІЙНИХ ПРАВ І СВОБОД ЛЮДИНИ І ГРОМАДЯНИНА В УКРАЇНІ

У добу безперервного реформування національної правової системи актуальною уявляється проблема місця екологічних прав людини у системі конституційних прав і свобод людини і громадянина в Україні. У ст. 50 Конституції України проголошено, що кожен має право на безпечне для життя і здоров'я довкілля та на відшкодування завданої порушенням цього права шкоди. Кожному гарантується право вільного доступу до інформації про стан